

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری وصف صبا
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز

گفت‌وگوی با سعیده آجرندیان

سایه روشن؛ برای مخاطبان جدی تئاتر

که برای زندگی اش تصمیم گیری می کند و دنبال عدالت و تساوی است. ریتیم نمایش آرام و کند است... با توجه به کم حوصله شدن مخاطب امروزی، این باعث عدم ارتباط با نمایش نمی شود؟ ریتیم در فضای اجرایی نمایش شکل می گیرد و نخواستیم سرعت قصه را از سرعت واقعی آهسته و آرام تر کنیم... البته با زمان بندی بیان دیالوگ و اینکه بازیگران با ریتیم سریع تری حرف بزنند، ریتیم نمایش ناخود آگاه افزایش پیدا می کند...

درست است. نمایش دیالوگ محور است و دیالوگ ها در همین ریتیم می توانند اثر گذار باشند. به این مسئله که ریتیم دیالوگ ها را به بهای ارتباط بهتر تماشاگر و خسته نشدنش تندتر کنم، چندان اعتقادی ندارم و کنترلش کرده ام. در معماری نمایش پاگرد خاصی وجود ندارد که بخواهیم در ریتیم تغییراتی بدهیم. جاهایی که می خواستیم ریتیم گویش بازیگران تندتر شود، خود بازیگران مقاومت می کردند، زیرا به درستی فضا و جنس نمایش را درک کرده بودند. از طرفی زمان نمایش کمتر از یک ساعت است و به نظرم مخاطب تئاتری این صبوری را دارد که بخواهد اثر را با دقت کشف کند. تکلیف مخاطب هدف نمایش «سایه روشن» مشخص است؛ مخاطبی که مخاطب جدی تئاتر است.

دکور نمایش مینی مال، ساده و کار بردی است...

سینا بیلاق بیگی طراح هنری نمایش است و در گفت و گویی هایی که با او داشتیم، در ابتدا در مورد مدل باکسی بحث کردیم و اینکه نیایم فضای رئالیستی را در لوکیشن های مختلف (خانه، دفتر کار و کافی شاپ) در بحث دکور طراحی کنیم و بعد در تمرینات، کاربرد این باکس ها مشخص شد.

نکته حائز اهمیت در «سایه روشن» استفاده شما از نام های حرفه ای و برند در بخش های بازیگری، موسیقی، طراحی هنری و... است.

اعتقاد دارم نباید در هیچ بخش نمایش، کم کاری داشته باشیم و بهترین ها باید انتخاب شوند، اما با توجه به مباحث اقتصادی ریسک بزرگی انجام دادم که هم قصه ای که باور دارم را روایت کنم و در ضمن از حرفه ای ها در تمام بخش های نمایش استفاده کنم. البته برخی از دوستان همکار مثل بهزاد عبدی چون متن را دوست داشتند، علی رغم اصرار تهیه کننده، رالی دستمزد نگرفت.

نمایش قبلی شما «ناگهان همه برمی خیزند به آوازی» اثری بود که در قالب رئالیسم جادویی تعریف داشت. نمایش «سایه روشن» یک اثر رئالیستی اجتماعی است. آیا به تنوع ژانری اعتقاد دارید؟ در کارهایی که روی صحنه می برم، خیلی به دنبال تنوع ژانری نیستم. در بحث نوشتن هم ژانر کاری ام بسته به سوژه ام دارد. نمایش «سایه روشن» یک کار رئالیستی و ساختارش مینی مال است. آیا «سایه روشن» را می توان یک درام اجتماعی دانست؟ بله، «سایه روشن» مختصات ژانر درام اجتماعی را دارد.

علی رغم اینکه سوژه نمایش درباره سرقت ادبی است، اما در ساختار نمایش بیشتر روی واگوی زندگی یک زن و شوهر میانسال طبقه متوسط شهری متمرکز هستیم که زن می خواهد تصمیم مهمی در زندگی اش بگیرد و...

در مقدمه نمایشنامه هم نوشته ام که ماجرا، سرقت ادبی در کنار واگوی روابط بین دو شخصیت اصلی داستان (سایه و علی) است. آیا سایه و گیتی نمابنده دو طیف از زنان جامعه با تفکرات خاص خودشان هستند؟

سایه می خواهد به هر ترتیبی از روزمرگی که دچارش است دور شود و گیتی هم دوست دارد نقش برنده ها را بازی کند، اما می بینیم در زیر متن زندگی خودش آدم شکست خورده ای است. درباره سایه، نکته مهم این است که زندگی مرفه ای دارد اما با توجه به شرایطی که تجربه می کند این رفاه خیلی پوشالی به نظر می رسد.

درباره شخصیت حامد معتقدم که با توجه به اینکه قربانی به نظر می رسد، نخواستید مخاطب با او سمپاتی داشته باشد و جایی در نمایش، سایه به او می گوید آدم محتاط و ترسو می است...

اساسا آدم های نویسنده خیلی اهل حرف نیستند و در ضمن خواستیم طرح کنیم که آیا نویسندگان می توانند کنش گر درست اجتماعی باشند و یا فقط می توانند در قالب تئوری سینا ایفای نقش کنند. درباره حامد که نویسنده است، چنین مسائلی برایم مهم بود و من طرح سوال کردم. به نظرم مخاطب نمایش باید ادراک خودش را از شخصیت های نمایش داشته باشد.

آیا «سایه روشن» را می توانیم یک کار فمینیستی بدانیم؟ خیلی باین واژه ها هم سو نیستیم. شخصیت اصلی نمایش زنی است

احمد محمد اسماعیلی - نمایش «سایه روشن» یک درام اجتماعی درباره رفتار شناسی زندگی آدم های روشنفکر طبقه متوسط شهری است و آجرندیان نویسنده و کارگردان اثر در فضایی رئالیستی مخاطب را درگیر فضای نمایش می کند. سعیده آجرندیان هنرمندی چند بعدی است و در اغلب حوزه های نمایشی مثل آموزش، طراحی ماسک، کارگردانی و گریم و داوری فعالیت می کند. او اینک دانشجوی مقطع دکترای فلسفه هنر است و کارشناسی ارشد را در رشته ادبیات نمایشی و مدرک کارشناسی را در رشته کارگردانی دریافت کرده است. نمایشنامه راد یویی بی بازگشت، یازده شاخه زنبق سفید (رزینا اصل مند)، جاده ای به سوی کعبه (نوشته آتول فوگارد)، نمایشنامه آسمان پا به ماه، در قاب های تمام قد (مهدی محمدی)، تفنگ های ننه کارار (مهدی محمدی)، غریبه ای در خانه کارگردان (دلارا نوشین)، نوبت یعنی بعدی (مر تزی شاه کرم)، معرکه اهل طرب (رهام مخدومی)، کارگردانی نمایش ناگهان همه برمی خیزند و... تهیه مستند نمایش شبیه اکبر و... از جمله کارهای مهم آجرندیان در حوزه های نوشتاری، گریم، طراحی ماسک و کارگردانی و تهیه فیلم مستند است. وی سابقه داوری در چند جشنواره را نیز دارد. نمایش «سایه روشن» که برگرفته از نمایشنامه آسمان پابه ماه است به ارتباط افراد یک خانواده هنری در خلال ماجرای یک سرقت ادبی می پردازد، مرداد ماه در ساعت ۱۸ و در تالار سایه مجموعه تئاتر شهر روی صحنه رفته است. در این نمایش سیدجواد یحییوی، فائقه شلالوند، فرید فرهنگ و سحر گل شیرازی ایفای نقش می کنند. تهیه کنندگی این اثر نمایشی را فاطمه کوهستانی و مدیریت تولید و برنامه ریزی آن را محمد حسین درباغی فرد بر عهده دارند. در گروه طراحان این نمایش سینا بیلاق بیگی طراحی صحنه، رضا خضری طراحی نور، مهسا اسمعیل زاده طراحی لباس، شبنم روزبهانه طراحی گریم، بهزاد جاودان فرد طراحی حرکت را بر عهده دارند. مدیر روابط عمومی این نمایش زهرا شایان فر، مشاور رسانه ای محمد وفایی و مهدیه سادات شاهمرادی هستند و آهنگسازی کار را بهزاد عبدی انجام داده است. خبرنگار صبا با سعیده آجرندیان درباره اجرای این نمایش گفت و گویی انجام داده است که در پی می خوانید.

فرهاد قائمیان
وحید رهبانی
مهدی حسینی نیا
محید نوروزی
امیر نوروزی
نازنین فرهانی
EXPEDIENCY
توسعه و طراحی مطبوعاتی
حسین دارابی
تهیه و تنظیم
محمدرضا شفا
اکران در سینماهای سراسر کشور